Dosarul nr. 4 – 111/2024

H O T Ă R Â R E **copie>**
în numele Legii

03 iunie 2024 **mun. Hîncești**

Judecătoria Hîncești sediul central, Republica Moldova
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător, Tamara Mereuță
Grefier: Ochișor Svetlana

Cu participarea:
Agentului constatator din cadrul IP Hîncești – Covaș Steluța
Victimei – Lazariuc Nelea
Avocatului făptuitorului - Nichifor Eugeniu

a examinat în şedinţă de judecată publică procedura contravenţională cu privire la comiterea de către Olaru Andrei / datele de anchetă stabilite conform materialului contravenţional / născut la ***** IDNP *****, domiciliat în *****, a contravenţiei prevăzute în art. 318[1] Cod contravențional al RM, și

A C O N S T A T A T :

La data de 26 aprilie 2024 în judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit cauza contravențională intentată în privința lui Olaru Andrei în baza art. 318/1 Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 203062 din 23.04.2024, la domiciliu în ***** cet. Olaru Andrei nu a executat intenționat executarea cerințelor Ordinului de restricție de urgență emis la 17.04.2024 nr. 15, manifestat prin revenirea la domiciliu.

Astfel, acțiunile lui Olaru Andrei au fost încadrate juridic în baza prevederilor art. 318/1 Cod contravențional, iar prin decizia agentului constatator din 24.04.2024, cauza a fost remisă potrivit art. 395 din Codul contravențional spre examinare Judecătoriei Hîncești.

În ședința de judecată, agentul constatator IP Hîncești, Covaș Steluța a declarat, că familia data se află la evidență, doamna a solicitat 112 precum că este însărcinată și agresată de concubin. În privința acestuia a fost emis ordin de restricție pe care l-a încălcat și i s-a întocmit proces verbal. Susține procesul verbal, iar sancțiunea a lăsat la discreția instanței.

Victima Lazariuc Nelea în ședința de judecată a declarat, că la 23.04.2024 Olaru a venit la domiciliu însă nu i-a permis. Acesta cunoaște despre ordinul de restricție. La moment , el este acasă.

Persoana în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie Olaru Andrei fiind citat legal, cu aviz de recepţie contra semnătura nu s-a prezentat. La materialele cauzei se deţine avizul de recepție, citație recepționată contra semnătură de către ultimul, însă din anumite motive necunoscute instanței aceasta nu s-a prezentat, pentru expunerea poziției sale pe marginea demersului și procesului verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul constatator, or informa instanța care sunt temeiurile neprezentării.

Conducându-se de prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravenţional potrivit căruia: „Neprezentarea în şedinţă a făptuitorului sau a victimei, legal citat, fără motive întemeiate nu

împiedică judecarea cauzei contravenţionale", instanţa a decis examinarea cauzei în absenţa făptuitoarei, mai mult ca atât, având la cunoştinţă existenţa unui litigiu şi examinarea lui contravenientul, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează şi jurisprudenţa CEDO (Van Harn versus Germany nr.7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanţă şi de a îndeplini cerinţele legale, fapt însă ignorat de acesta, ce a generat examinarea cauzei în lipsa sa.

Urmare, în scopul evitării tergiversării examinării procesului verbal cu privire la contravenție, având la bază examinarea cauzei în termini rezonabili, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa a decis examinarea cazului în lipsa făptuitorului.

Studiind materialele cauzei prezentate cu analiza cumulară a declarațiilor participanților la proces, verificând procesul verbal de constatare a contravenției sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional instanța de judecată reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art. 452 Cod contravențional al RM, cauza contravenţională se judecă în instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

Conform art. 458 Cod contravențional al RM, judecând cauza contravenţională, instanţa este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;c)existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Cod contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, în acord cu prevederile art. 425 alin.(1) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, iar conform alin.(5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Deşi, Olaru Andrei în cadrul examinării cauzei contravenționale nu a fost prezent pentru a depune careva explicații pe marginea cazului dat, din materialele cauzei contravenţionale la etapa cercetării cazului de către agentul constatator și cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, asa cum au fost interpretate, rezultă că fapta a fost descrisă corect de către agentul constatator.

Instanţa reţine, că circumstanţele concretizate, au fost probate inclusiv prin materialele procedurii contravenţionale elucidate de instanţă în şedinţa de judecată.

Astfel, instanța a stabilit cu certitudine că, Olaru Andrei , avînd emis în privința sa ordin de restricție de urgență, pentru a asigura integritatea fizică și psihologică a victimelor violenței în familie, intenționat a încălcat restricțiile impuse. Săvîrșirea acestei faptei prejudiciabile a fost demonstrată pe deplin inclusiv prin materialele procedurii contravenţionale elucidate de instanţă în şedinţa de judecată, cum sunt: procesul-verbal cu privire la contravenţie din 23.04.2024 întocmit pe numele lui Olaru Andrei în baza art. 318/1 CC ; informaţia telefonică 112; ordinul de restricție de urgență nr.15 din 17.04.2024 emis de SS al SP IP Hîncești ,agent Dîru Denis-Andrei în privința lui Olaru Andrei pentru o perioadă de 10 zile, începînd cu data de 10.04.2024 ora 22:00 pînă la ziua de 27.04.2024 ora 22:00; chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violenţă în familie în privinţa lui Lazariuc Nelea și Olaru Andrei unde s-a constatat nivel de risc „ ridicat „; process-verbal de audiere a victimei Lazariuc Nelea din 23.04.2024; process-verba de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit process contravențional Olaru Andrei din 23.04.2024.

Respectiv instanţa constată, că de către agentul constatator, la faza prejudiciară, corect au fost încadrate acţiunile persoanei în baza art. 318/1 Cod contravenţional şi, anume, neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Instanța reține că, în cazurile de violență în familie, potrivit jurisprudenței CEDO, prioritate au viața și sănătatea victimei. În acest sens, CEDO a acentuat că, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală. Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Convenţia privind prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie, adoptată la Istanbul la 11 mai 2011 (în continuare Convenție), este primul document comprehensiv din punct de vedere juridic la nivel european pentru prevenirea, investigarea și pedepsirea actelor de violență împotriva femeilor.

Convenția obligă statele membre să-și ajusteze legislația civilă, penală și administrativă pentru a asigura măsuri de pedepsire a agresorilor și asistența victimelor violenței. Convenția de asemenea stabilește obligația statelor membre de a interveni imediat în soluționarea cazurilor de violență în familie, în special prin adoptarea măsurilor legislative pentru emiterea ordonanțelor prohibitive de urgență, ordonanțelor de restricție și urgență pentru a asigura părăsirea de către agresor a locuinței comune și a asigura protecția victimei.

Ordinul de restricție vine să completeze măsurile de protecție a victimei în vederea intervenției imediate a organelor de poliție și eliminării din locuință a agresorului.

În art. 8 al. (2) din Convenția europeană a drepturilor omului se prevede că: este admisă ingerința unei autorități publice în exercitarea acestui drept dacă aceasta este prevăzută de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora - ceea ce înseamnă că nu se încalcă drepturile omului prin aplicarea unui ordin de protecție.

Raportând datele stabilite în cadrul examinării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa de judecată ajunge la concluzia că Olaru Andrei se face vinovat de comiterea faptei incriminate, deoarece acesta având cunoștință despre ordinul de restricție instituit în

privința sa, intenționat nu a executat cerințele acestuia și a intrat în gospodăria cet. Lazariuc Nelea din sat. Drăgușenii Noi .

De asemenea, instanţa reiterează, că în urma examinării a cauzei contravenţionale, în şedinţa de judecată, a constatat cu certitudine, că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a respectat prevederile art.443 CC, careva temeiuri care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 23.04.2024 nu au fost stabilite. Mai mult, procesul-verbal cu privire la contravenție completat în privinţa făptuitorului Olaru Andrei a a fost întocmit în prezența acestuia, faptul dat fiind consemnat prin semnătura ultimului,respectiv acesta cunoaște că în privința sa a fost întocmit proces-verbal contravențional, iar în momentul întocmirii procesului verbal careva obiecții nu a înaintat, motiv din care instanța de judecata odată în plus ajunge la concluzia că procesul a fost întocmit de către agentul constatator cu respectarea prevederilor art. 443 CC.

Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 425 din Codul contravenţional, care stipulează că probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, instanţa, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conchide că în şedinţa de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăţia lui Olaru Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art. 318/1 din Codul contravențional.

În consecinţă, instanţa constatând existenţa elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 318/1 Cod contravenţional, în acţiunile lui Olaru Andrei , şi având la bază demonstrarea vinovăţiei făptuitorului şi urmărind scopul legii contravenţionale privind apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, instanţa va recurge la criteriile de individualizare a sancţiunii contravenţionale în dependenţă de gradul prejudiciabil atins prin comiterea contravenţiei dar şi de obiectul generic la care atentează aceasta.

Cum săvârşirea contravenției şi vinovăţia contravenientului au fost dovedite, instanţa urmează să dispună sancționarea acestuia proporţional gradului de pericol social al faptei comise şi periculozităţii contravenientului.

Cu privire la individualizarea sancțiunii**,** este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea contravenientului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul, rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea contravenientului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte. Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit prevederilor art. 41 din Codul contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Circumstanțe atenunate şi agravante pe cauză n-au fost stabilite.

Astfel, reieşind din materialele prezentate în şedinţa de judecată şi sancțiunile prevăzute de legiuitor, ţinând cont de prevederile art. 41 din Codul contravenţional, luând în considerație că vinovăția lui Olaru Andrei în comiterea faptelor imputate a fost dovedită prin probe pertinente și admisibile, instanța de judecată consideră că contravenientul se poate corija, iar scopul sancţiunii contravenţionale, prevăzut de art. 2 din Codul contravenţional, poate fi atins și prin aplicarea prevederile art. 37 Cod contravențional și anume sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Totodata, instanța atrage atenție asupra faptului că avînd în vedere absența contravenientului Olaru Andrei în ședința de judecată, iar norma încriminată acestuia prevede sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și arest contravențional, instanța a concluzionat despre necesitatea aplicării față de Olaru Andrei sancțiunea sub formă de munca neremunerata în folosul comunitatii, or, potrivit art.37 alin.(3) Cod contravențional, *munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune,* cu excepţia contravenţiei prevăzute la art.78/1şi art. 318/1 CC pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În acest sens, având la bază temeiurile art.37 alin.(3) CC generate de faptul că, munca neremunerată în folosul comunităţii în cazul contravenției prevăzute la art. 318/1 CC poate fi aplicată și persoanelor care nu dau acordul să execute o asemenea sancţiune, temei ce o dată în plus impune concluzia justă întru aplicarea faţă de făptuitor a unei sancţiuni prevăzute de norma art.318/1 CC în formă de munca neremunerată în folosul comunităţii, în situaţia dată nu contravine prevederilor art.4 CEDO.

Drept urmare, instanța de judecată consideră că faţă de Olaru Andrei urmează a fi aplicată sancţiunea prevăzută de norma încriminată în mărime de 45 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii, or în susţinerea poziţiei au fost luate în calcul motivul comiterii faptei, iar prin aplicarea sancţiunii date va duce la atingerea scopului legii contravenţionale.

Se aduce la cunoştinţă contravenientului Olaru Andrei prevederile art.37 alin.(6) Cod contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Reieşind din cele expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 318^1, 393 – 395, 460 şi 462 Cod contravenţional instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte Olaru Andrei vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318^1 Cod contravenţional şi în temeiul normei date i se aplică sancţiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de 50 (cincizeci) ore.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 /cincisprezece/ zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești.

Preşedintele şedinţei,
Judecător / semnat / Mereuță Tamara

Copia corespunde originalului: judecător T.Mereuță